

Sygn. akt II Cz 1403/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski

del. SSR Katarzyna Longa (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela S. K.

z udziałem dłużników K. S., M. S. i J. N.

o wydanie dalszego tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia wierzyciela na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 24 kwietnia 2013 r., wydane w sprawie I Co 769/13

postanawia:

odrzucić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1403/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2013 r. Przewodniczący Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim I Wydziału Cywilnego, zwrócił wniosek o wydanie dalszego tytułu wykonawczego.

W uzasadnieniu Przewodniczący wskazał, iż doręczonym w dniu 08 kwietnia 2013 r. zarządzeniem wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez przedłożenie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego z dnia 13 stycznia 2009 r. wraz z klauzulą wykonalności na wierzyciela jako następcy prawnego w terminie siedmiu dni pod rygorem jego zwrotu.

Przewodniczący podniósł, iż termin do wykonania zarządzenia upłynął z dniem 15 kwietnia 2013 r., jednakże w określonym terminie zarządzenie nie zostało wykonane. Przewodniczący dodał, iż określony termin siedmiodniowy jest terminem ustawowym, którego Sąd nie może skracać, ani przedłużać wobec czego mając na względzie, że w określonym terminie nie wykonano zarządzenia, wniosek należało zwrócić.

Na powyższe zarządzenie wierzyciel wniósł zażalenie, w którym zaskarżył zarządzenie w całości i wniósł o jego uchylenie i zasądzenie od dłużników na swoją rzecz kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zarządzeniu obrazę przepisów postępowania, tj. art. 130 § 1 i § 2 k.p.c., poprzez błędne ich zastosowanie, w sytuacji gdy wniosek wierzyciela nie zawierał braków formalnych pisma, a zatem brak było podstaw do wzywiania wierzyciela do ich usunięcia, a w konsekwencji do zwrotu wniosku.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż został mu już wydany jeden tytuł wykonawczy, który znajduje się w aktach wieczystoksięgowych nieruchomości, na której wierzyciel zabezpieczył swoją wierzytelność a tym samym - w sytuacji woli prowadzenia egzekucji z innych składników majątku dłużników - spełniły się przesłanki do wydania dalszego tytułu wykonawczego.

Skarżący dodał, iż w przedmiotowej sprawie niemożliwym jest wykonanie zobowiązania Sądu albowiem, aby wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na następcę prawnego pierwotnemu tytułowi wykonawczemu został pozytywnie przez Sąd rozpoznany należałoby do tego wniosku załączyć pierwotny tytuł wykonawczy, a ten znajduje się w aktach postępowania wieczystoksięgowego. Tym samym wnioskodawca zmuszony był złożyć równocześnie wniosek o wydanie drugiego tytułu wykonawczego ze wskazaniem jego jako wierzyciela z tytułu następstwa prawnego.

Wobec powyższego wierzyciel uznał, iż jego zażalenie jest zasadne i w pełni uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela należało odrzucić jako spóźnione.

Sądowi Rejonowemu umknęło, że zażalenie zostało wniesione po upływie terminu przewidzianego w art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., w myśl którego termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

Jak wynika z akt sprawy, odpis przedmiotowego zarządzenia został doręczony skarżącemu osobiście w dniu 8 maja 2013 r. Tym samym tygodniowy termin do wniesienia zażalenia upływał w dniu 15 maja 2013 r. Ze znajdującej się w aktach sprawy koperty, w której wpłynęło zażalenie, wynika że zażalenie zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 16 maja 2013 r., a więc już po upływie ustawowego terminu do wniesienia zażalenia. Bez znaczenia jest fakt, że zażalenie złożył pełnomocnik ustanowiony przez wnioskodawcę, gdyż termin do wniesienia zażalenia rozpoczął bieg z chwilą doręczenia odpisu zarządzenia wnioskodawcy, skoro na tym etapie działał on samodzielnie.

Stosownie do treści przepisu art. 370 k.p.c., sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Z kolei przepis art. 373 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, iż sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Oba powyższe przepisy mają na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Odwoławczy jednocześnie zauważa, że zarządzenie wzywające do usunięcia braków formalnych wniosku o wydanie dalszego tytułu wykonawczego było nieprawidłowe; o ile trafne mogłoby być wezwanie do złożenia odpisu/wypisu aktu notarialnego, o tyle domaganie się tytułu wykonawczego przy wniosku znajdującego podstawę w przepisie art. 793 k.p.c. jest niezrozumiałe. Podstawą żądania wnioskodawcy był zarówno przepis art. 788 k.p.c. oraz art. 793 k.p.c., przy czym wniosek dotyczył aktu notarialnego. We wniosku wierzyciel podał, że w aktach sprawy I Co 4960/12 toczącej się przed Sądem Rejonowym -znajduje się oryginał i odpis aktu notarialnego oraz umowa cesji wierzytelności, wnioskując o dołączenie tych dokumentów. Wniosek mógł zostać potraktowany jako żądanie wydania w oparciu o § 90 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2007 r., poz. 249).

Powyższe jednak, w świetle ustalenia, że zażalenie było spóźnione nie może skutkować jego uwzględnieniem. Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

K.